

MÁR MINÁLUNK BABÁM

A mi házunk csudaszép,
Cipősdoboz, fala ép.
Áthallatszik fapapucs
S nyugalmaznak, hehe, fuccs!
Liftünk is van bizony,
Beleszállni iszony.
Mert ő döglük eleget,
S benthagyják a gyereket,
Ki szendén ha dörömböl
- jelez.
Észreveszik kint - talán,
s emez
Örömben repes
És levegőt keres.
Rácsunk is van, fekete vas.
Mondták neki: morálra hass!
És istenem, de bogaras...
/főnt nem alhat férfihas/
Van, ki lépcsőn gyalog jár
S levelére tizig vár.
Majd rohan a buszra;
Mi az hogy! egyszuszra!
Jön a tömeg, gyömöszölés,
rádtaposnak? - mondod: na és?
Irány: az egyetem,
s eszed jár a begyeden,
mert enni lehet Szegeden,
csak éhség ül ki szemedben,
mert pénzed nincs,
s egy kifli kincs.
nini!
cigi!
szánj meg,
szivi!

-És ő adja,
S fogadja,
hogy dugja
/ha tudja/
eztán,
ez tán
nem illik hozzá,
de mi közöd hozzá!
Ady téren végső kanyar,
Arcodon egy mosoly - fanyar,
S mikor célhoz érsz
Majd bocsánatot kérsz,
Ha óra végén mész be:
"Ó, csak most kaptam észbe,
Jé, nicsak és nahát,
Hát ma irunk dogát?"
/-Jobb lenne od'át.../
- s tudod az okát.
Letelik a fél nap,
Van ki ezt, ki azt kap,
Aztán irány ebéd,
Mócsing kerül eléd,
Rizseskrumpli menü,
S a bogáros szemü
Főanyánk morog,
Mig tengyomrod korog.
Hidegvacsora: konzerv, ó!
Gyűjteménybe megy, hahó!
Vagy gurigázni is jó lesz,
Amig újra hó lesz.
Addig is irány haza
Husod nem lesz laza!
Kocogsz-vacogsz estelente,
Tanulás, fürdés, tente-tente,
Ablakokban száz levante
Irogat: ó, hende-bende...
Kolesunk a Móra
Térik nyugo-vóra,
De az első "O"-ra
Pattan, mint az óra:

-Ablakhoz! A gyertyát!
Vagy az elemlámpát!
Jó ég!
Nem ég!
Erősebben, nem lát!
-Nézd, az aranyosát,
Elővett egy gyufát!
-És most nézd - jelez!
-Jé, nincs rajta mez!
/-Juj, a bőröm leég!
A gyertyából elég!/
Kinn áll vagy öt szoba,
Irnak, de hova?
"JÓ. MIKOR? OK?
NEVEM TIBOR, JÉ!
NŐEK VAGYUNK.
AKKOR HAGYUNK.
GYERTEK ÁT!
JÓJCAKÁT!"
-igy foly' ez köztünk,
villognak a lámpák,
tetőről is kalimpálnak
fiuk és a lánykák.

Bajtsi Katalin

